

WYDANIE SPECJALNE

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej
Lech Kaczyński
z żoną Marią Kaczyńską

Maria Kaczyńska

Lech Kaczyński

10 kwietnia 2010 r. rządowy Tu-154 z Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej Lechem Kaczyńskim na pokładzie rozbił się niedaleko lotniska w Smoleńsku. Wraz z Prezydentem podróżowała jego Małżonka Maria Kaczyńska i wiele innych znamienitych osób. Nikt nie przeżył. Prezydent i pasażerowie rządowego Tu-154 lecieli na uroczystości z okazji 70. rocznicy mordu w Lesie Katyńskim.

Według doniesień Tu-154 leciał z Warszawy do Smoleńska. 50 km przed lotniskiem, czyli na blisko 10 min. przed lądowaniem, wieża kontrolna poinformowała załogę, że w Smoleńsku jest gęsta mgła. Zasugerowano pilotom by lecieli na lotnisko w Mińsku ewentualnie w Moskwie. Prezydencki samolot trzy razy okrążył lotnisko. Mimo mgły wszystko szło dobrze do odległości ok. 1,5 km przed lotniskiem. Przypuszczalnie wtedy samolot obniżył wysokość, zahaczając o maszt stacji radiolokacyjnej i pierwszą partię drzew. Piloci próbowali wyprowadzić maszynę, lecz bezskutecznie. Zahaczyła o kolejne drzewa i runęła na ziemię. Samolot z Prezydentem RP na pokładzie rozbił się w rejonie Pieczerska w czasie podejścia do lądowania na lotnisku wojskowym Siewiernyj. Samolot runął w pobliżu pasa startowego. Ministerstwo ds. sytuacji nadzwyczajnych Rosji poinformowało, że samolot rozbił się w odległości 300-400 metrów od pasa startowego lotniska. Według naocznego świadka, na którego powołuje się agencja ITAR-TASS, w wyniku silnego uderzenia oderwał się ogon samolotu. Rosyjska prokuratura twierdzi, że maszyna rozbiła się przy podchodzeniu do lądowania na lotnisko w Smoleńsku w gęstej mgle.

Lech Kaczyński urodził się 18 czerwca 1949 roku w Warszawie. Był synem Jadwigi z domu Jasiewicz i Rajmunda Kaczyńskiego, oraz bratem bliźniakiem Jarosława Kaczyńskiego, prezesa Prawa i Sprawiedliwości. Matka – filolog polski, przez kilka lat nauczycielka w warszawskich liceach, pracownik Instytutu Badań Literackich w czasie wojny była sanitariuszką w Szarych Szeregach. Ojciec – inżynier, pracownik Biura Projektów, wykładowca na Politechnice Warszawskiej był żołnierzem AK i uczestnikiem Powstania Warszawskiego w pułku „Baszta” (odznaczony Krzyżem Walecznych i Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari).

Uczeń warszawskich liceów – im. Joachima Lelewela i XXXIX Liceum Ogólnokształcące im. Lotnictwa Polskiego na Bielanach. W 1967 roku rozpoczął studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Po obronie pracy magisterskiej, w 1971 roku, przeprowadził się do Sopotu, by podjąć pracę naukową w Zakładzie Prawa Pracy na Uniwersytecie Gdańskim pod kierunkiem doc. dr hab. Romana Korolca, a po jego śmierci prof. dr hab. Czesława Jackowiaka. W 1980 roku obronił doktorat z prawa pracy pt. „Zakres swobody stron w zakresie kształtowania treści stosunku pracy”, a w 1990 roku – habilitację rozprawą pt. „Renta Socjalna”.

W latach 1996-1997 był profesorem nadzwyczajnym Uniwersytetu Gdańskiego, a od 1999 roku jest profesorem na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Od 1976 roku, odpowiadając na apel KOR-u, podjął akcję zbierania pieniędzy dla represjonowanych robotników. W 1977 roku podjął współpracę z Biurem Interwencji Komitetu Obrony Robotników. Rok później związał się z Wolnymi Związkami Zawodowymi. Prowadził szkolenia i wykłady dla robotników z zakresu prawa pracy i historii. Pisywał w niezależnym „Robotniku Wybrzeża” oraz kolportował wśród robotników pisma: „Robotnik” i „Biuletyn Informacyjny KSS KOR”.

W Sierpniu '80 został doradcą gdańskiego Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej. Był autorem części zapisów porozumień sierpniowych, a także części statutów „Solidarności” dot. strajków, sekcji branżowych i układów zbiorowych. Był szefem Biura Interwencyjnego i kierownikiem Biura Analiz Bieżących Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. W 1981 roku był delegatem na I Zjazd Krajowy „Solidarności” i przewodniczącym XI Zespołu Komisji Zjazdowej ds. stosunków z PZPR. Od lipca 1981 – członek zarządu regionalnego gdańskiej

Lech Kaczyński

18 czerwca 1949 r. – 10 kwietnia 2010 r.

dot. www.prezydent.pl

NSZZ „Solidarność”. W stanie wojennym za aktywność w ruchu solidarnościowym został internowany. W obozie internowania w Strzebielinku przebywał od grudnia 1981 roku do października 1982 roku. Po uwolnieniu powrócił do działalności związkowej i był członkiem podziemnych władz „Solidarności”. Od 1982 roku był w gdańskim „sztabie” Lecha Wałęsy. Od 1983 roku brał udział w posiedzeniach Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej i wraz z bratem Jarosławem był jej doradcą. Od 1985 roku wchodził w skład regionalnej Rady Pomocy Więźniom Politycznym w Gdańsku. Od stycznia 1986 roku był członkiem TTK oraz uczestniczył w pracach tajnej Regionalnej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność”. Od lipca 1986 pełnił funkcję sekretarza TTK. Od grudnia 1987 po połączeniu TTK i Tymczasowej Rady „S” wszedł w skład Sekretariatu Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność”. We wrześniu 1988 roku brał udział w rozmowach opozycji z przedstawicielami władz w Magdalence pod Warszawą. Wszedł w skład powołanej przez Krajową Komisję Wykonawczą tzw. „szóstki”, czyli kierownictwa Solidarności do rozmów przy Okrągłym Stole. Od grudnia 1988 roku został członkiem Komitetu Obywatelskiego przy Lechu Wałęsie. Od lutego do kwietnia 1989 roku uczestniczył w obradach okrągłego stołu w zespole do spraw pluralizmu związkowego. Od kwietnia do lipca 1989 roku członek tzw. „Komisji Porozumiewawczej” pomiędzy rządem a „Solidarnością”. Od kwietnia 1989 został członkiem Prezydium Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność”, zastępującym

przewodniczącego. W maju 1990 roku został I wiceprzewodniczącym NSZZ „Solidarność” (przy czym praktycznie kierował związkiem w czasie kampanii prezydenckiej Lecha Wałęsy i po jego wyborze na urząd prezydenta RP). W lutym 1991 roku kandydował na stanowisko przewodniczącego „Solidarności”. W wyborach zajął II miejsce przegrywając z Marianem Krzaklewskim. W wyborach parlamentarnych w czerwcu 1989 roku zdobył mandat senatora ziemi gdańskiej. W okresie od 12 marca do 31 października 1991 roku pełnił funkcję ministra stanu ds. bezpieczeństwa w Kancelarii Prezydenta RP. Nadzorował prace Biura Bezpieczeństwa Narodowego. Z pracy w Kancelarii Prezydenta RP odszedł po konflikcie z Lechem Wałęsą i szefem jego gabinetu Mieczysławem Wachowskim. W wyborach parlamentarnych w 1991 roku zdobył mandat posła na Sejm I kadencji z listy Porozumienia Centrum z okręgu nowosądeckiego. Od listopada 1991 był przewodniczącym Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych.

14 lutego 1992 roku został wybrany na prezesa Najwyższej Izby Kontroli. Funkcję tę pełnił do 1995 roku. Jako prezes NIK w ogromnym stopniu wzmocnił zaufanie społeczne do tej instytucji (wzrost zaufania z 30 do 60 procent) i przeobraził NIK w skuteczny organ kontroli państwowej.

12 czerwca 2000 roku został powołany przez premiera Jerzego Buzka na stanowisko ministra sprawiedliwości.

W 2001 roku stanął na czele Komitetu Krajowego „Prawo i Sprawiedliwość”, nowej partii prawicowej, którą współtworzył wraz z Jarosławem Kaczyńskim. Uzyskał mandat posła na Sejm IV kadencji z okręgu gdańskiego. Pełnił funkcję przewodniczącego sejmowej Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej.

18 listopada 2002 roku wygrał w bezpośrednich wyborach na Prezydenta m.st. Warszawy. Rządy w stolicy rozpoczął pod hasłami zlikwidowania układów korupcyjnych oraz przywrócenia ładu i porządku. Podjął skuteczne działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa w mieście.

1 sierpnia 2004 roku w 60. rocznicę wybuchu Powstania Warszawskiego otworzył Muzeum Powstania Warszawskiego.

Mandat Prezydenta Stolicy złożył w przeddzień objęcia urzędu Prezydenta RP.

23 października 2005 roku, po otrzymaniu 54,04% głosów wygrał wybory prezydenckie, pokonując swojego kontrkandydata Donalda Tuska w drugiej turze.

Urząd objął 23 grudnia 2005 roku, składając przysięgę przed Zgromadzeniem Narodowym.

Maria Kaczyńska, Małżonka Prezydenta RP urodziła się w Machowie. Córka Lidii i Czesława Maciewiczów. Jej matka była nauczycielką, a ojciec leśniczym. Rodzina przybyła na teren dzisiejszej Polski z Wilna. Ojciec walczył w wileńskiej partyzancie, jeden z jego braci w szeregach Korpusu gen. Andersa pod Monte Cassino. Drugi brat zginął w Katyniu.

Szkółę podstawową i liceum ogólnokształcące Maria Kaczyńska ukończyła w Rabce Zdroju. Studiowała w Sopocie na Wydziale Transportu Morskiego Wyższej Szkoły Ekonomicznej (dzisiaj Uniwersytet Gdański), a po uzyskaniu dyplomu rozpoczęła pracę w Instytucie Morskim w pracowni badań koniunkturalnych, gdzie zajmowała się badaniami perspektyw rozwoju rynków frachtowych na Dalekim Wschodzie.

W 1978 r. wyszła za mąż za Lecha Kaczyńskiego, ówczesnie asystenta na Wydziale Prawa Uniwersytetu Gdańskiego. W 1980 r. urodziła się córka Marta. Po długim urlopie macierzyńskim i bezpłatnym nie wróciła już do pracy zawodowej. W latach 80. zajmowała się wychowaniem córki, tłumaczeniami z języka angielskiego i francuskiego, lekcjami oraz wspomaganie męża w działalności opozycyjnej i podziemnej.

Małżonka Prezydenta RP nie miała własnej fundacji, lecz patronowała organizacjom charytatywnym. Wspierała swoim autorytetem środowiska artystyczne, kultywujące rodzimą kulturę i tradycję. Bardzo ważna dla niej była promocja własnego kraju w świecie zmierzająca do eliminowania fałszywych, negatywnych stereotypów w ocenie Polski i Polaków.

Maria Kaczyńska interesowała się sztuką – teatrem, muzyką, baletem. Lubiła podróże, bo dzięki nim poznała życie i obyczaje innych narodów. Ceniła sobie życie rodzinne. Bardzo lubiła spędzać czas ze swoimi wnuczkami: Ewą i Martyną.

Mówiła po angielsku i francusku, znała też język hiszpański i rosyjski.

Kojarzona była z silną osobowością. Miała pogodne usposobienie i poczucie humoru.

Maria Kaczyńska
21 sierpnia 1943 r. – 10 kwietnia 2010 r.

foto: www.prezydent.pl

Ostatni Prezydent RP na uchodźstwie, miał 90 lat.

Ryszard Kaczorowski urodził się 26 listopada 1919 roku w Białymstoku. Jako 14-latek wstąpił do harcerstwa. Tuż przed wybuchem II wojny światowej został zastępcą komendanta białostockiego Pogotowia Harcerskiego, mającego pełnić funkcję pomocniczą w przypadku wojny.

Po wejściu Sowietów do miasta, współtworzył na jego terenie konspiracyjne struktury Szarych Szeregów. Za tajną działalność 17 czerwca 1940 roku aresztowało go NKWD. Przetrzymywany w Białymstoku i Mińsku, po trwającym dwa dni procesie został skazany wyrokiem sądu wojaskowego na karę śmierci. Po stu dniach uwięzienia w celi śmierci 10 maja 1941 roku sąd Związku Sowieckiego zamienił mu karę na 10 lat łagrów i zesłał na Kołymę.

Wypuszczony z więzienia po wejściu w życie układu Sikorski-Majski, w marcu 1942 roku zasilili szeregi tworzonej w ZSRR przez gen. Władysława Andersa Armii Polskiej. Po zakończeniu wojny pozostał na emigracji w Wielkiej Brytanii, gdzie ukończył przerwana edukację.

Uczestniczył również w pracach parlamentu emigracyjnego zwanego Radą Narodową oraz w życiu społecznym emigracji jako członek Zarządu Głównego Stowarzyszenia Polskich Kombatantów, Zarządu Zjednoczenia Polskiego, Rady Polskiego Ośrodka Społeczno Kulturalnego, jak również Rady Polskiej Macierzy Szkolnej, Rady Instytutu Polskiego Akcji Katolickiej oraz Rady Koordynacyjnej Polonii Wolnego Świata.

W roku 1986 powierzono mu stanowisko ministra do spraw krajowych w polskim rządzie na uchodźstwie. W styczniu 1988 roku Prezydent Kazimierz Sabbat wyznaczył go „następcą prezydenta na wypadek opróżnienia się urzędu przed zawarciem pokoju”. Po nagłej śmierci Sabbata, Kaczorowski został 19 lipca 1989 roku zaprzysiężony na Urząd Prezydenta na uchodźstwie.

22 grudnia 1990 roku podczas uroczystości na Zamku Królewskim w Warszawie przekazał insygnia władzy, w tym m.in. Orderu Orła Białego, pierwszemu wybranemu w wolnych wyborach Prezydentowi Lechowi Wałęsie.

Ryszard Kaczorowski
ostatni Prezydent RP na uchodźstwie
26 listopada 1919 r. – 10 kwietnia 2010 r.

foto: L. Ostalski

Lista pasażerów rządowego samolotu

1. **Kaczyński Lech**,
Prezydent RP
2. **Kaczyńska Maria**,
Pierwsza Dama RP
3. **Kaczorowski Ryszard**,
były Prezydent RP na uchodźstwie
4. **Agacka-Indecka Joanna**,
Przewodniczący Naczelnej Rady Adwokackiej
5. **Bąkowska Ewa**,
wnuczka Gen. bryg. Mieczysława Smorawińskiego
6. **Błasiak Andrzej**,
Dowódca Sił Powietrznych RP
7. **Bochenek Krystyna**,
wicemarszałek Senatu RP
8. **Borowska Anna Maria**,
przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
9. **Borowski Bartosz**,
przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
10. **Buk Tadeusz**,
Dowódca Wojsk Lądowych RP
11. **Chodakowski Miron**,
Prawosławny Ordynariusz Wojska Polskiego
12. **Cywiński Czesław**,
Przewodniczący Światowego Związku Żołnierzy AK
13. **Deptuła Leszek**,
przedstawiciel Parlamentu RP (PSL)
14. **Dębski Zbigniew**,
członek Kapituły Orderu Wojennego Virtutti Militari
15. **Dolniak Grzegorz**,
przedstawiciel Parlamentu RP (PO)
16. **Doraczyńska Katarzyna**,
biuro prasowe Kancelarii Prezydenta
17. **Duchnowski Edward**,
Sekretarz Generalny Związku Sybiraków
18. **Fedorowicz Aleksander**,
tłumacz prezydenta RP
19. **Fetlińska Janina**,
senator RP
20. **Florczak Jarosław**,
funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu
21. **Francuz Artur**,
funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu
22. **Gągor Franciszek**,
Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego
23. **Gęsicka Grażyna**,
przedstawiciel Parlamentu RP (PiS)
24. **Gilarski Kazimierz**,
Dowódca Garnizonu Warszawa
25. **Gosiewski Przemysław**,
przedstawiciel Parlamentu RP (poseł PiS)
26. **Gostomski Bronisław**,
ks. prałat
27. **Handzlik Mariusz**,
Podsekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP
28. **Indrzejczyk Roman**,
Kapelan Prezydenta RP
29. **Janeczek Paweł**,
funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu
30. **Jankowski Dariusz**,
Biuro Obsługi Kancelarii Prezydenta RP
31. **Jaruga-Nowacka Izabela**,
przedstawiciel Parlamentu RP (SLD)
32. **Joniec Józef**,
Prezes Stowarzyszenia „Parafiada”
33. **Karpiniuk Sebastian**,
przedstawiciel Parlamentu RP (PO)
34. **Karweta Andrzej**,
Dowódca Marynarki Wojennej RP
35. **Kazana Mariusz**,
Dyrektor Protokołu Dyplomatycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych
36. **Kochanowski Janusz**,
Rzecznik Praw Obywatelskich
37. **Komornicki Stanisław**,
Przedstawiciel Kapituły Orderu Virtutti Militari
38. **Komorowski Stanisław Jerzy**,
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej
39. **Krajewski Paweł**,
funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu
40. **Kremer Andrzej**,
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
41. **Król Zdzisław**,
Kapelan Warszawskiej Rodziny Katyńskiej 1987-2007
42. **Krupski Janusz**,
Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych
43. **Kurtyka Janusz**,
Prezes Instytutu Pamięci Narodowej
44. **Kwaśnik Andrzej**,
Kapelan Federacji Rodzin Katyńskich
45. **Kwiatkowski Bronisław**,
Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych RP
46. **Lubiński Wojciech**,
lekarz prezydenta RP
47. **Lutoborski Tadeusz**,
przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
48. **Mamińska Barbara**,
Dyrektor w Kancelarii Prezydenta RP

49. **Mamontowicz-Łojek Zenona**,
przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
50. **Melak Stefan**,
Prezes Komitetu Katyńskiego
51. **Merta Tomasz**,
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego
52. **Michałowski Dariusz**,
funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu
53. **Mikke Stanisław**,
Wiceprzewodniczący Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa
54. **Natalli-Świat Aleksandra**,
przedstawiciel Parlamentu RP (PiS)
55. **Natusiewicz-Mirer Janina**,
działaczka społeczna
56. **Nosek Piotr**,
funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu
57. **Nurowski Piotr**,
Prezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego
58. **Orawiec-Löffler Bronisława**,
przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
59. **Osiński Jan**,
Ordynariat Polowy Wojska Polskiego
60. **Pilch Adam**,
Ewangelickie Duszpasterstwo Polowe
61. **Piskorska Katarzyna**,
przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
62. **Płazyński Maciej**,
Prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”
63. **Płoski Tadeusz**,
Ordynariusz Polowy Wojska Polskiego
64. **Pogródka-Węclawek Agnieszka**,
funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu
65. **Potasiński Włodzimierz**,
Dowódca Wojsk Specjalnych RP
66. **Przewoźnik Andrzej**,
Sekretarz Generalny Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa
67. **Putra Krzysztof**,
wicemarszałek Sejmu RP
68. **Rumianek Ryszard**,
Rektor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego
69. **Rybicki Arkadiusz**,
przedstawiciel Parlamentu RP
70. **Seweryn Wojciech**,
przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
71. **Skąpski Andrzej Sariusz**,
Prezes Federacji Rodzin Katyńskich
72. **Skrzypek Sławomir**,
Prezes Narodowego Banku Polskiego
73. **Solski Leszek**,
przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
74. **Stasiak Władysław**,
szef Kancelarii Prezydenta RP
75. **Surówka Jacek**,
funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu
76. **Szczygło Aleksander**,
szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego
77. **Szmajdziński Jerzy**,
wicemarszałek Sejmu RP
78. **Szymanek-Deresz Jolanta**,
przedstawiciel Parlamentu RP
79. **Tomaszewska Izabela**,
Dyrektor Zespołu Protokolarnego Prezydenta RP
80. **Uleryk Marek**,
funkcjonariusz Biura Ochrony Rządu
81. **Walentynowicz Anna**,
legendarna działaczka Solidarności
82. **Walewska-Przyjałkowska Teresa**,
wiceprezes Fundacji „Golgota Wschodu”
83. **Wassermann Zbigniew**,
przedstawiciel Parlamentu RP
84. **Woda Wiesław**,
przedstawiciel Parlamentu RP
85. **Wojtas Edward**,
przedstawiciel Parlamentu RP
86. **Wypych Paweł**,
Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP
87. **Zajac Stanisław**,
senator RP
88. **Zakrzewski Janusz**,
wybitny polski aktor
89. **Zych Gabriela**,
przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji

CZŁONKOWIE ZAŁOGI

90. **Protasiuk Arkadiusz**,
Kapitan
91. **Grzywna Robert**,
członek załogi
92. **Michalak Andrzej**,
członek załogi
93. **Ziętek Artur**,
członek załogi
94. **Maciejczyk Barbara**,
stewardessa
95. **Januszko Natalia**,
stewardessa
96. **Moniuszko Justyna**,
stewardessa

*Jestem poruszony ogromem
tragedii w Smoleńsku.
Z głębokim smutkiem przyjąłem
wiadomość o śmierci
Prezydenta RP
Lecha Kaczyńskiego
i jego małżonki Marii Kaczyńskiej
oraz wielu znamienitych
i ważnych osób w państwie.
Łączę się w bólu z rodzinami
i najbliższymi wszystkich ofiar
katastrofy lotniczej.
Nie ma takich słów,
które potrafiłyby wyrazić,
to co czują dzisiaj miliony Polaków
w kraju i zagranicą.*

*Zbigniew Szczepaniak
Prezydent Otwocka
i Mieszkańcy*

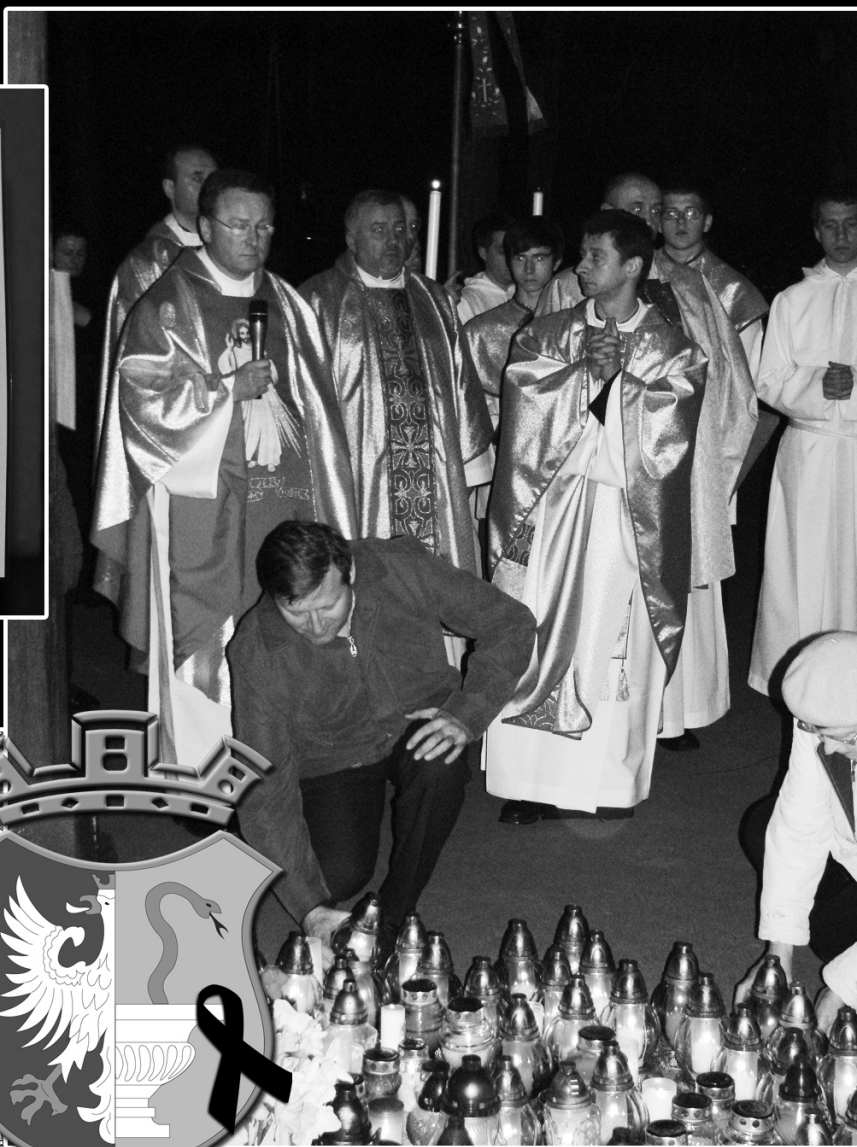
MSZA ŚW.

W INTENCJI OFIAR KATASTROFY W SMOLEŃSKU

odprawiona zostanie 11 kwietnia 2010 roku (NIEDZIELA) o godz. 20:00
w kościele pw. Św. Wincentego a'Paulo w Otwocku, ul. Kopernika 1.

O godz. 19:30 - RÓŻANIEC

*Łączymy się w bólu i modlitwie z rodzinami ofiar zmarłych
Otwoczaninie*

Otwock, 10 kwietnia 2010 r.